

خانه ی پدری

از عباس احمدی

در آن هنگام که لحظه ی آخر فرارسد
از خانه ی پدری، کاش، پارچه ی سپیدی آورده بودیم تا کفن تنمان شود
و یا تخته ی چوبی که تابوت مرگمان گردد
و یا لوحه ی سنگی که بر مزارمان نهند

***

در آن هنگام که لحظه ی آخر فرا رسد
کاش، چون هندوان، به آتش مقدس، خاکسترمان کنند
تا به پارچه ی سپیدمان نیاز نباشد،
تا به تخته ی چوب مان نیاز نباشد،
تا به سنگ گورمان نیاز نباشد

***

abbas.ahmadi@mailcity.com